

muner, f.eks. Århus og Aalborg og Odense. Men i de små kommuner bliver miljøkontrollen tabt på gulvet, og nogle af dem vil måske se det som en mulighed for at spare pengene, så der i realiteten slet ikke bliver nogen miljøkontrol.

Derfor synes jeg, at det er nødvendigt, at vi får en grundig udvalgsbehandling, og så håber jeg da på, at nogle af de partier, som vittelig var meget kritiske over for dette her, selv om de stemte for det, vil være med til at revurdere det en gang til. Som jeg nævnte over for fru Mariann Fischer Boel, er der grund til netop på det her tidspunkt at gå ind, fordi den skade, der kan ske, hvis det, som ligger i den lov, man vedtog, bare bliver gennemført, kan jo afbødes endnu, hvis man vil.

Så er der selvfølgelig også problemet med offentliggørelse af måleresultater. Jeg har ikke helt forstået, hvorfor regeringen ikke vil støtte det ændringsforslag, der ligger på det område, fordi ministeren har jo, siden man vedtog den nye fødevarerlov, gået rundt og sagt, at der skal være åbenhed, og at han sandelig er tilhænger af, at forbrugerne får ren besked. Det har jeg hørt ved flere lejligheder og set og læst ministeren citeret for.

Men så synes jeg også, at det så burde føre til selvransagelse med hensyn til det afsnit i den ny fødevarerlov, som vedrører offentliggørelse. Den selvransagelse synes jeg godt vi i udvalget kunne bruge lidt tid på og så bore lidt i, hvad det rent faktisk så er for ting, der bliver offentliggjort fremover, når ministeren personlig overtager kontrollen med, hvad der skal offentliggøres, og hvad der ikke skal offentliggøres.

For det er jo essensen i det nye regelsæt, nemlig at det bliver ministeren personlig, der skal sidde i hvert enkelt tilfælde og afgøre, hvad der skal offentliggøres eller ikke skal offentliggøres, og den samme minister, som jo har ansvaret f.eks. for salmonellaproblemerne, skal så sidde og tage stilling til, om det nu er opportunt at offentliggøre ting og sager omkring de samme problemer. Det er altså ikke nogen heldig struktur, og det synes jeg vi bliver nødt til også at komme lidt dybere ned i.

Jeg tror, det er klogt, at det er en saglig og faglig vurdering, der ligger til grund for det og ikke en rent politisk vurdering, sådan som det ligger i den lovparagraf, der blev skruet sammen i fødevarerloven. Så også der er der behov for – helt ekstraordinært, vil jeg gerne medgive – at man gør det på den her måde, og jeg skal nok love, at det formentlig ikke bliver en almin-

delig fremgangsmåde fra Enhedslistens side, men det er en fremgangsmåde, som jeg mener er berettiget i den her situation.

Så håber jeg så på, at partierne under udvalgsarbejdet vil være med til at gå ind og kigge på det og se på de spørgsmål, vi vil stille, og at det så kan give anledning til, at man forhåbentlig får rettet noget op på det, som blev lavet sidste år.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det har for medlemmer af Fødevarerudvalget været en lang dag, og jeg skal ikke forlænge den mere end højst nødvendigt, men jeg bliver altså nødt til at præcisere i hvert fald et par ting i forhold til det, hr. Keld Albrechtsen netop var oppe og sige.

Omkring offentliggørelse af kontrolresultater er det gået lige nøjagtigt, som vi gerne ville have: Vi er rykket frem på det område. Der er klare beskrivelser for, hvornår vi offentliggør kontrolresultater, på hvilket grundlag det bliver gjort, og det er fuldstændig forkert, at det er mig personlig, der skal sidde og afgøre hver eneste sag. Det er i øvrigt sendt over til udvalget, på hvilken måde vi gør det. Det kan man læse sig frem til dér.

Så bliver jeg nødt til kraftigt at imødegå, at det går dårligt. Vi har siddet i et meget bredt udvalg med medarbejdere, med alle, der har haft interesse for det, og det rent faktisk lykkedes at få afleveret en rapport, som havde enstemmighed bag sig i forhold til regionernes inddeling, i forhold til placering, i forhold til opgavevaretagelse osv.

Når man tænker på, hvor stort et arbejde det var, og hvordan følelserne var, før vi startede på det her, så er jeg meget imponeret over, at det lykkedes så hurtigt og konsekvent at få vedtaget en enig indstilling fra alle disse medarbejdere, de forskellige repræsentanter, der var med i udvalget. Det var jeg glad for.

Derfor går det ikke dårligt. Det går lige nøjagtigt, som det er planlagt og forudset, også da vi havde debatten op til vedtagelsen af fødevarerloven. Vi er godt på vej, og inden 1999 er gået, er jeg helt sikker på, vi er kørende med et system, som også er holdbart flere årtier frem i tiden.

(Kort bemærkning).

Svend Heiseberg (V):

Det er så sjældent, at jeg har lejlighed til at kunne give hr. Keld Albrechtsen ret. Det er noget